

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Σ Τ Ο Ι Χ Ε Ι Α
Τ Η Σ
Μ Ε Τ Α Φ Τ Σ Ι Δ Η Σ.

Ε.γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΗΣ
ΤΠΟ

ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ

Διακόμης ἔτι ὄντος, ἐξ ἑμιαχῆ ἁπολαρχῆς τοῖς
αὐτῷ Ἀκρωμεῖοις πρώτῳ ἀπαπυσόμενα

Νυνὶ δὲ παρὰ τῆς

ΖΩΣΙΜΑΔΩΝ ΑΥΤΑΔΕΛΦΩΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΖΩΗΣ, ΚΑΙ ΜΙΧΑΗΛ

Τοῖς

Ὀμογενεῖσι Φιλολόγοις φιλοτίμῳ δαπαμῆ ἐπὶ
τῷ διαμεμηθῆναι δωρεὰν τύποις ἐκδοθῆναι

Βασιλείᾳ Σπυρίδανος Βλαντῆ

Τ Μ Η Μ Α Γ

Ὅπερ ἔστι

ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

ΕΝΕΤΙΗ, ΣΙΝ.

Παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ τῷ ἐξ Ἰωαννίνων

1805.

Τ Η Σ
Μ Ε Τ Α Φ Υ Σ Ι Κ Η Σ
Β Ι Β Λ Ι Ο Ν Γ .

Ο Π Ε Ρ Ε Σ Τ Ι Ν

Η Ψ Υ Χ Ο Λ Ο Γ Ι Α .

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΑΥΛΙΟΣ

§. χξί. Περὶ τῆς εὐλογίας φύσιν, κατὰ γε τοὺς ἀρχαιο-
διστέρες τε, καὶ νεώτερες τῶν ἐν αὐτῇ λόγων, καὶ τὰς ὁπαι-
σῶν τῆς μεταφυσικῆς σκέψεως ἐξημελίμης, ὅσον ἀπόχρη τὸν
νῦν γυμνασιότατος, ἐπ' αὐτὰς δὴ τὰς φύσεις, ὧν νῦν ἡ Κο-
ρυφαϊοτάτη τῶν περὶ τῶν διυλάμεων, ἔκταται ἢ ὑπόχρησις.
(§. α. καὶ β.) Εὐ δ' αὖ ἔχει καὶ πᾶσι τοῖς ἐπιφανέστατοις
ἐν Φιλοσοφίᾳ τῆς διδασκαλίας ἢ τάξις, οἰκείως οἰκονομη-
θεῖσα καὶ προσφόρος τοῖς πράγμασιν. Ἀπὸ γὰρ τῆς κατὰ
τῆς μονάδα εἰσοδεῖς, ἀπὸ τὸ καθόλου, ἔντος, ἐπὶ τὸ κατὰ
τῆς ὑλικῆς δυάδα προβάσσει, σωματικῆς σωματικῆς, καὶ
μικρῶν, οἷα εἰκὸς τῆς ὑλῆς σωματικῆς, τοῖς χωριστοῖς
εἶδεσι καὶ αὐλοτέροις, ἐν τῇ ἀνα χεῖρας Τρίτῳ Βιβλίῳ
τεταδικῶς σωματικῶς, καὶ τῶν καθ' ὑπαρξίν ἐνδεχομένων
(§. σ γ.) τῆς θεωρίας προβάλλεται, τῶν μάλιστα τι-
μιωτάτων. Αὐταὶ δὲ εἰσὶν αἱ τὰ λογικὰ ζῶα ἁποσπασθεῖσαι
ψυχῆ, καὶ εἴτι' ἄλλα (ὧν ὁ λόγος ἐκ παρόδου δίξει.)
παρὰ αἰτίας, ὑπὸ τῆς πρῶτης Αἰτίας (περὶ ἧς ἐν τῇ μὲν
πρῶτῳ) ἐσιωθεῖται ὑπέστη πνεύματα, ἐν ἀμείσῳ ἐσιώσει
τὸ εἶναι ἔχοντα.

§. χξς'. Τὰ γὰρ ὅπως τῆς πρώτης Φιλοσοφίας, ἔξο-
ρον εἴτις τῆς περὶ ψυχῆς, καὶ τῶν ἄλλων πνεύματων θεω-
ρίαν ὑποτοπήσειον, αὐτόθεν ἀγνοίαν ἑαυτῆς καταγνοίη, καὶ
Metaph. Tom. III. Λ τῆ

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τῷ ἐκτῷ καὶ τῆς ἕξως. Ἐκατέρω, ὡσαύτως τὴν διαφέρει ἄλλω-
 ψιν τῆς σχέσεως διακρίπτοντος. Εἰμὴ γὰρ ὁ ὡσαύτως τῆς ἀ-
 σωμάτων, καὶ αὐτὸν λόγος ταύτην καθοσιωθεῖν (δ. δ.)
 ἁπλοῦς γὰρ ὡσαύτως ἡ μεταφυσικὴ ἐνδικαίτατα πραγμα-
 τούοιτο, εἰδὲ αὐτὸς ὑπολειφθεῖν σκέψις ὅπως ὡσαύτως τὰ κάλ-
 λιστα τῆς ὄντων καὶ τιμιώτατα. "Ὅτι μὲν ὡσαύτως τῆς ὕλης ὑπε-
 ρειδρυμένη τυγχάνει ψυχῆς ἢ φύσις, πολλοῖς μὲν εἰδείχθη,
 εἰ δέ τι καὶ ἠπόρηται, τὸ γε μὴν εἰς ἀπορίαν εἰσεῖν, εἰ
 μηδὲν ἄλλο, τὴν ἐξιδιοποιεμένη τῆς αὐλοτέρων τὴν γνώσιν,
 εἰς ἑαυτὴν τὴν ἑαυτὴν αὐτῆς ὁρατάσεται. Οὐ γὰρ ὡσαύτως
 τῆς φυσικῆς μάστις ὡσαύτως πρόκειται λόγος, εἰδὲ ὡσαύτως τῆς
 ἀπλῶς αἰσθητικῆς, καὶ κτενωδῆς (ὅτι μὴ δι' ἐκείνῳ), ὡς
 ἐντεῦθεν τινὰ ὑπονοῆσαι τῆς φυσικῆς εἶναι μοίρας τὸ σπυ-
 ραζόμενον, ἀλλ' ἐκείνης προηγουμένης, ἥς ἐπεὶ νῆς ἢ ἕστια
 ἕξω κινηκλίδων τῆς τῆς φυσιολογίας ἢ ἁσκέψις ἴσεται.
 " Οὐδὲ ὡσαύτως τῆς πάσης ψυχῆς ἁλεκτέον τῆς φυσικῆς (ὡς
 " Ἀριστοτέλης (1) φησὶν.) εἰδὲ γὰρ πᾶσα ψυχὴ φύσις,
 " ἀλλ' ὅση μὴ ἀπὸ ὕλης. Περὶ δὲ τῆς θεωρητικῆς νῆς (2)
 ἕπερος λόγος· τῆς ὡσαύτως Θεολόγος (3) μὲν εἶναι τὸ ὡσαύτως τῆς χω-
 ριστῶν εἰδῶν ἁλετέον· ὡς ὁρθῶς ἔχειν καὶ τὸ τῆς Σιμ-
 " πλικίῃς, (4) οὐδὲ φυσικῶς ἀπλῶς, οὐδὲ μεταφυσικῶς
 " τὴν ὡσαύτως ψυχῆς θεωρίαν ἀποφαινομένη, ἀλλ' ἀμφοῖν ἐ-
 " χοιμήνῳ. Ἐοικεῖναι ἐν πλάτει τὸν Ἀριστοτέλῳ καὶ τὴν
 " φυσιολογίαν, καὶ τὴν μὲν τὰ φυσικὰ τιθέμενον φιλοσο-
 " φίαν, ἑκατέρω μὲν ψυχῆς, τὴν μὲν ἀνάγειν, τὴν
 " δὲ προάγειν.

δ. χξζ'. Ἐπεὶ τοίνυν οἰκείως τε, καὶ προσφυῶς ἔχων
 τῆς προκειμένης πραγματείας, ὁ ὡσαύτως τῆς λογικῆς ψυχῆς ἀ-
 ναμολόγηται λόγος, φέρε δὴ τὸ καθαῖρον μὲν τὰ πνεύμα-
 τα, φωταγωγῶν δὲ εἰς γνώσιν αὐτὰ (τεῖς δὲ ἤδη τὰδε
 πό-

(1) Μεταφ. Ε.

(2) Ἐν Β'. περὶ ψυχῆς.

(3) Φιλόπον. ἐν Β'. περὶ ψυχ. Ἰπομν. Καὶ ὁ Θεὸς Διμασκ.
 περὶ γνώσεως Κεφ. γ', καὶ ξζ'.

(4) Ἐν Προσμ. τῆς Ἰπομν. εἰς τὸ περὶ ψυχῆς.

πόντια φωνῶ.) Πνεῦμα συνεργόν ὀπικαλεσάμενοι, καὶ τὰ
 ὑλοειδῆς τῷ παθῶν νέφης, ἔτι μάλλον δεῖ προσοχῆς τε καὶ
 βίε ὀσιότητος ὑπερκύψαντες, τῆς τῷ πνεύματος θεωρίας
 ἀρξάμεθα, τὰ παλαιὰ καὶ πρὸ τῶν, ὡς ἔθος, τοῖς νεω-
 τέροις συγκαταμασδύοντες, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἐκ παντὸς
 χρόνου, ὅς κ' ἔν ἴχνος αὐτῆς ἀμυδρὸν ἐποδείξει ἰχύσειν,
 ὀπικαλῶς συμποριζόμενοι. τὰ δὲ δύσδηρατα ὄντα καὶ δυσω-
 τίβλεπτα τῷ θεωρημάτων, οἷον δήπου πᾶς τις τὸ πρὸ
 ψυχῆς εἶναι φήσει, ἔδ' ἐν βραχεῖ τῷ
 χρόνῳ πολμύσαντες αὐ ἄνησαν. πολλῶν καὶ δεῖ, εἴγε καὶ
 συχνοὶ, καὶ ἐν συχνῶ ὀπικαλῶσαντες, μόλις ἐξήρκεσαν.
 Ὡστε ἐπαινεῖν εἰκὸς καὶ τῶν Ἀριστοτέλιω, τὸν τοιαῦδε με-
 θόδῳ πρὸ ψυχῆς ἐυγράφειν, αὐτόντε προηρημῶν, καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἐποθέμενον. Ἡ Ἐπισκοπῆντας γὰρ φησὶ (1) πρὸ
 ψυχῆς, ἀναγκαῖον ἄμα δεπορεῖντας πρὸ ὧν εὐπορεῖν
 δεῖ, προελθόντας τὰς τῷ προτέρων δόξας, συμπαραλαμ-
 βάνειν ἔσοιτι πρὸ αὐτῆς ἀπεφύλακτο. ὅπως τὰ μὴ εἰ-
 ρημῶνα καλῶς λάβωμεν, εἰδὲ μήτι καλῶς τὰτ' ἀλάβη-
 θῶμεν. Διὸ δὴ καὶ τῷ πολλῶν ἐν ὧν πρὸ ψυχῆς ζη-
 τεῖν ἀρόκειται, τόγε τῆς Ἀθανασίας, ἐξ Ἐκκλησιῶν ἁματῶ
 καὶ βαρβάρων μανθάνειν δεῖν ὁ Σωκράτης παρῶει πρὸ Κέ-
 ρητι. Ἡ Πολλὴ μὴ ἡ Ἑλλὰς ὡ Κέβης, εἰπῶν (2) ἐν ἡ ἔ-
 νεισί τε ἀγαθοὶ ἀνδρες, πολλὰ δὲ καὶ τὰ τῷ βαρβάρων
 γούνη, ἔς πάντας γρη διεροναῖσαι, ζητῶντας τοιαῦτον ἐ-
 παυδόν, ὅς αὐ δεδιόσιν ἡμῖν διλονότι τὸν θάνατον, ὡσπερ
 τὰ μορμολύκια, ἐκάστης ἡμέρας ἐπάδη, ἕως αὐ ἐξιάση-
 ται. Καίτοι καὶ τὰ σκοπεύμενα ἐκ ἑξῶ ἡμῶν ἐκάστη κειμέ-
 να, ἐν ἡμῖν δὲ αὐτοῖς ὄντος, καὶ τῷ ἐν ἡμῖν ἐνδοτάτε καὶ
 κυριωτάτε, καὶ πικῶτε ὡς ἔπος εἰπεῖν, οἷον μάλισα αὐτῶ
 ἕκαστος, πρὸς δὴ τοῖς ἄλλοις, καὶ ἑαυτοῖς καθηγεμόσιν ἐν
 τῶν γρησέον. Αὐτὴ καὶ δὲ ἀτεχνῶς ὀπικαλῶμεν αὐ εἶη, ἡ
 τὸ πολὺ μέρος αὐτοδιδάκτοις εἶναι ἔδαμῶς ἀπείρηται. Καὶ
 Ἡ ὀπικαλῶ

(1) Ἄει. ἐν Α'. πρὸ ψυχῆς.

(2) Πλάτων ἐν Φαίδω.

„ ὅτι τὸ γινῶσθαι σεαυτὸν, τὸ σκόπει σεαυτὸν, καὶ τὸ πρόσε-
 „ χε σεαυτῷ, ἔδον ἢ πρὸς μείον, εἰμὴ καὶ μᾶλλον, ἢ τὰ ἐν
 Δελφοῖς γραμμῆα (1) ἐνάξει. Τῆτο δὴ ὅτις τῷ Νεωτέ-
 ρων παρήνεσε, (2) καὶ πρὸς ἐκεῖνα, πρὸς Σιμίαντε καὶ Κέ-
 βητα λέγων Σωκράτης (3) πολύγε πρότερον. „ Ζητεῖν δὲ
 „ καὶ αὐτὸς μετ' ἀλλήλων. ἴσως ᾧ αὐτὸν ἐδέετο ῥαδίως εὐ-
 „ ροιτε μᾶλλον ὑμῶν δυναμῆας τῆτο ποιεῖν. Καὶ Ἡράκλει-
 „ τος, ἐδίξασάντων ἐμεαυτὸν, φήσας, ὡς ἐ μέγατι καὶ σε-
 μνόν ὅπως ἀλλὰ καὶ πάνυ συυτελές ἔσπειραγματός. (4)
 Ταύτητι καὶ αὐτὸς ἐμμελεῖτο κατ' ἐμὲ, τῷ ἐν ἐμοὶ ἀνδρώ-
 πω, τῆς διδασκαλίας ταυτοσὶ ἀφομαι. Ἐντε αὐτὸν ἐν ἀκε-
 βεῖ καὶ τελείᾳ πληροφοσίᾳ ἐμαυτῷ συυαιδοίμην ἰδιερδυνώ-
 μητος γινομένην, ἐν μοίρᾳ ὑποθέσεων προτάξας, ἐξ αὐτῶν
 πρὸς ἑκάστη τῶν ζητημάτων, τὸ δοκῶν ἐπιψηφίω. Σκοπεῖτε
 δὲ καὶ αὐτοὶ μάλ' ἀκερβῶς, εἰ τὰς αὐτὰς ἐμοιγε συυειδοίητε
 ἔσπειρασεις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς συμβαινέσας, ὡς αὐτὸν ἔπειτα καὶ
 τοῖς ὑποσυυαχθῆσομένων ἐντεῦθεν, κατὰ λόγον συυεπι-
 ψηφίσητε. ἐν ᾧ τοῖς πρὸς ψυχῆς λόγοις, ἢς ἡ ἔσπια ἐν
 ἀφανεί καὶ ἀτόπτῳ ὄσπαι κειμένη, τὸ ἄπτε τῷ ἐνεργεῖαι τῷ
 ἀρχλῶ ποιεῖσθαι τῆς θεωρίας δεῖν, καὶ Ἀριστοτέλει (5) δο-
 κεῖ, καὶ κοινῇ πᾶσι τοῖς φιλοσοφεῖσιν ἐγκέκεται (6) καὶ τοῖς
 „ θνητοῖς εἶναι τῷ ψυχλῶ ὑπολαβεῖσσι, καὶ τοῖς ἀθά-
 „ νατοῖς.

Κ Ε.

- (1) Ὁρα Πλάτωνα. πρὸς τὰ ἐν Δελφοῖς Εἶ.
 (2) Γενεῖσ. ἐν προοίμ. τῆς ψυχασοφίας.
 (3) Πλάτων ἐν Φαῖδ.
 (4) Πρὸς Πλάτωνα. πρὸς Κολώταν.
 (5) Πρὸς ψυχ. ἐν Προοίμ.
 (6) Φιλόπον. εἰς τὸ ὑπόμν. αὐτ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ὧν σφίσιμ ἑαυτοῖς προσέχοντες σωίσμεν
ἐνεργειῶν, ἐ δυνάμεων.

Ἵποθέσεις.

§. χξή. Α'. **Ε**νεῖναι μὲν μετὰ τῆ φύσει δυνάμιν τινα συλω-
ραῶ, δι' ἧς ἐμοί τε αὐτῶ, καί τισι τῶ ἐν ἐμοί, καὶ ὡς ἐ-
μέ, καὶ ἐκτὸς ἐμῆ συμβαινόντων, ἐπιβάλλων προσέχω. Καί
μοι δοκῶ, νυνὶ μὲν τῆ ὡς τὸ αὐτὸ προσεχῆ ἐπὶ ποσὸν
ἐμμένειν, νυνὶ δὲ ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑτέρον τῆ αὐτῆ δυνάμει με-
θίστασθαι, τῶ ἐπιβολῶν ἐμοί τέτων ἀμειβομένων, καὶ ἄλλας
ἄλλων ἡδεχομένων. Καλεῖν δὲ φιλω τὴν μὲν ἕως ἔχουσιν
ἐν ἐμοί δυνάμιν, γνωσικῶν, τὰς δ' ἐξ αὐτῆς προϊύσας
ἐνεργείας, γνώσεις. Καὶ τέτων αἷς μὲν ἕτερον ὅ,τι τύχοι,
ἢ αὐτὸ θιωραῶ, οἷον ἥλιον, γνώσεις κατ' ἐδυναμίαν πως
περαινομήσας, αἷς δ' αὖ αὐτῶ ἐπισαίλω τῶ ἐνεργήματι,
τῆς αὐτῆς ἐνεργείας τε ὑπέσσης, καὶ ὅρα ὡς ὅν ἡ ἐνεργεια,
οἷον ὅτε τῆ ἐμῆ γνώσει προσέχω, καὶ τῶ ἐξ ἧς προέισιν
αὐτῆ δυνάμιν, ἥτις τε ἔσα ὅσι, καὶ ὅπως ἔχουσα τυγχά-
νει, ὡς σκοπῶ, γνώσεις ἐπισρόφως τε, καὶ κατ' ἐπανακαμ-
ψιν. Ἐκατέρω δὲ τῶ εἶδει ὡς πόδας σωίημι, καὶ τινα
προσεπισυμβαίνουσαν ἐμοί συνειδησιν, κατ' ἡ ἀμείλει ἀ-
γνωεῖν μὴ δυνάμην, ὡς ἤδη τι γινώσκων εἰμί, σωί-
δά τε ἐμαυτῶ εἰδοῖ τι, καὶ ἐννοῶν συνειπινοῶ ἅμα, ἡ
φῶρα καὶ νῦν τῶ νοητῆ νόησιν.

§. χξθ'. Β'. Ἐντετοπίσθαι δέμα τῆ κεφαλῆ τῶ γνω-
σικῶν παύτῶ δυνάμιν, καὶ ὡς ἄπο κούβη ἐπὶ τὰ ἐκτὸς ἀ-
ποτείνεσθαι, ἐν ταῖς κατ' ἐδυναμίαν ἐπιβολαῖς, καὶ ὡς ἡ-
των, καὶ ὡς ἡδεσμάτων ὅλως τῶ ἄποτασιν ὡς ἀποδιζόστων,
ἐμφιλοχωρεῖν δέπως αὐτῶ ἐαυτῆ ἐν ταῖς ἀδεσάτοις, καὶ
ἀνεκτάτως μὲν τοι, ὡς ἀνεῖ δὲ κυκλικῶς ἐπανισύαι κατ' ἐπι-
σροφῶν τινα, καὶ ἀνάκαμψιν, ἀρχῆς τε ἅμα τῆς αὐτῆς καὶ
πέραςτος γινόμενης, συμπορεύσθαι δὲ καὶ συμπαρομαρτεῖν τὰς

σωιδήσεις ταῖς εἰδήσεις ἅμα, ἢ οἶδ' ὅπως, ἀλλ' ἐνάγομαι φρονεῖν, ἐμαυτῷ προσέχων τε καὶ συνεπισημῆτος.

Δ. χ ο. Γ'. Ἐμβατάστι δέ μοι κατ' ἐπιμονὴν τῆ φρεσὶ τι προσοχῆ τῷ δυσχερετέρων (ἐδὲ γὰρ φρεσὶ ἅττα αὐτὸ ἐπανατεινοίμην, ἐπίσης δὲ ἐπιβόλως ἔχω· ἀλλὰ τῷ μὲν ἔχομαι δὴ τῆ δυνάμει δίκρατῶς τε καὶ ἐρρωμῆως, τῷ δὲ ραδίως ἀπολιθαίνω καὶ ἀπρίπτω, τῷ δὲ ἐδ' ἀρχὴν γὰρ οἶος εἰμί φεδράξασθαι, ἢ πρ καὶ τῶν αὐτῶς ἐμαυτῷ συνηθῆμαι.) ὑποθερμαίνεσθαι μοι δοκεῖ ἢ τῆς γνωστικῆς δυνάμειως χώρα, καὶ οἶον παθαίνεσθαι ἐκβιαζομένη αὐτῆ ἢ δυνάμει.

Δ. χ ο α. Δ'. Διασκεπτουμένη δέ, ὡς εἰκός, ὄθου ἀρα ἢ ἀρχῆ, τῆ νυῦ μὲν ταυδί, νυῦ δὲ ταυδί ἦται ἐτέρῳ γνωστικῶς με προσέχειν, ἐπεικῶς ἄλλοτε μὲν οἰκοθεσ δοκεῖ, καί πως ἀπ' ἐμαυτῆ διορίζομένη, ἄλλοτε δ' ἐξώθεσ, καὶ ὑπὸ ἄλλων πως ἐναγόμενον.

Δ. χ ο β. Ε'. Εἰδέναι δ' ὑπέληξα ὡς ἐνάγει με τὰ ἐξώθεσ ἐπιόντα, προσέχειν τε καὶ ἐπιβάλλειν αὐτοῖς γνωστικῶς, ἢ κινήσεως τῆς ἐνίτω τῷ ἐν ἐμοὶ αἰδησιῶν ἐμποικιμῆτος. Κινεῖ δέ ποτε καί τις ἐντόθετος σφοδρότερον, ἢ οἶδ' ὄθου ἐδ' ὅπως ἐνεγερθεῖσα μοι κινήσεις, εἰς τὸ σωιδέναι κατ' αἰδησιῶν ἐνδομυχῆσαν ὅπως ἔλαμαι. Καί ποτε καὶ τῷ αἰδησιῶν ἐμοιγε ἀφ' ἐμάντων, ὡς ἐν ὕπνοις, κινήσεις παυτοῖαι, ὡς ἐγ' ἄμαι, ἀρῶπίπτουσαι, ἀφ' ἀπλησιῶν ἐπιβόλων, ταῖς ὧν ἄλλοτε προηθόμεν ἐμοὶ παραίτιοι γίνονται. Εἶναι δέ τῷ καθ' ἑαυτὸν τὰς ὄναρ μᾶλλον ὑπεμῆτας, καὶ οἶον ἐμφάσεις τινας, ἐξ ἀνακλάσεως, ἀμυδροπῆρας, ἐμαυτῷ ἔοικα συνεπισημῆως, φύσει ἢ λαμπροτέρα ἢ αἰδησι; ἐμοὶ γίνεται τῆς φαντασίας. Ταύτας δὲ λέγω, ἢ μὲν ἐντάμει ἐξω αἰδησιῶν, ἐσω αἰδησιῶν, καὶ φαντασίας ἢ δ' ἐνέργειαι αἰδήματα τὰ μὲν ἐξω, τὰ δ' ἐσω, καὶ φαντασίματα.

Δ. χ ο γ. ε'. Γίνεται δέ μοι συνεχῶς λίαν, ἐπεὶ εὖω, ἢ πλειόνων τινῶν καὶ τὸ αὐτὸ, καὶ τῶν οὐσίαν, ἢ ἔφερόντων, ἐνίστε δὲ καὶ ὅπως ἐν ὑπερνετικῶν ἐξίστε ποτε ἦθῆμαι, ἢ πεφαντάσμαι, ἢ ἄλλως πως ἐγίω, ἢ τῶν τὰ μὲν κατ' αἰδησιῶν, τὸ δὲ κατ' ἄλλου τινὰ ἀρῶσειν ἐν-

ναμιν, θατέρα μὴ χρόνον ὑποβαλλομένη, καὶ θατέρα, ἢ τῶν ἄλλων τὴν γνώσιν ἀναπεμπάζεσθαι, καὶ οἶον συμπεδρα-
 λαμβάνειν, οἷς συμπεβάλλον. Οὕτω δέ τοι, ὡς ποτὲ μὲν,
 οἷα καὶ πρὶν ἅμα, οἶονεὶ αὐτόματα τῆ γνώσικῃ δυνάμει
 ῥαδίως συμπεδρέχειν, μὴ σμειδῶτι ὅτι καὶ πρὶν αὐτὰ
 συμπεδραμε, μηδὲ τίτε ὅλως φροντίζοντι, ποτὲ δὲ καὶ
 καλῶς ἐπιγινώσκοντι. Καὶ ποτὲ μὲν ὠρυσμῶς τε καὶ σα-
 φῶς ἐχέ, ποτὲ δὲ μόνον, ὡς ἀορίσως τοῖς ἤδη γνωσκο-
 μένοις, συμπεγνώδη καὶ ἄλλα τινὰ ἄλλοτε πρότερον, ὑ-
 ποφαίνεται· ποτὲ δὲ καὶ μόλις ἀνακαλέμενα ὑπείσέρχε-
 ται· ποτὲ δὲ ἐδὲ μόλις. Τὸ μὲν ἔν, ἔργον τῆς κοινῆς εἴ-
 ται φασὶν αἰδέσεως, τὸ δὲ δὴ μνήμης ἐντελῆς, τὸ δὲ
 μνήμης ἀμυδροτέρας, τὸ δὲ λήθης παντελῆς, τὸ δ' ἀναμνή-
 σεως.

§. χοδ. Ζ'. Ἐφ' ὧν δὲ αὐτοδιείσως τε, καὶ αὐτοκινήτως
 ἤκω τῆ γνώσικῃ κινήσεως, ἐπὶ τῶν ἐ παύτι συμπελεῖν
 μοι ἐπειγομένη, τὰς θύραθεν ἐπιέσας κινήσεις συλήμι,
 ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη αἰδέσθαι τινὸς προελόμενον, οἶον ἰ-
 δεῖν, ἢ ἀψαθεῖν, ἢ ἀκῆσαι. Ἦν δὲ φαντασίῳ δέοι, καὶ
 τὴν ὅποιαν ἔν τῷ ἐντέλειον κίνησιν, ἐξ ἧς τὸ φάντασμα, ὅ-
 λω ἀπ' ἐμαυτῆς ἠρτημένη οἶδα τὸ τῶν καὶ, πρὸς ἡ
 τὰς ὑπὸ τῆ ἐκτός, ποτὲ δὲ ῥοπλῶ ἔχειν τινὰ, ὅσω γε
 καὶ εἰς ἀναξοπλῶ, καὶ ἀναίρεσιν ἐκείνη αὐτὰ προσίσαν-
 ται. Ἦν δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν φαντασίῳ ἢ τὸ σκοπέμενον, καὶ
 αὐτῆ δὴ τῆ ἐνδογμῶν κινήσεων τὴν τυχεῖσαν, ἐχ ὅπως
 ἐδὲν συμπεφέρειν ἠγεῖμαι εἰς τὸ τῶν σκέψιν προάγειν,
 ἀλλὰ δὴ καὶ τῆ γνώσικῃ παρνοχλεῖν, καὶ τῆ προκειμένη
 ἀπάγεσαν, ἐφ' ἕτερον βία ἀντιμετάγειν, καὶ ἀνθεφέλκε-
 θαι.

§. χοε. Η'. Οὕτω δὲ οἶκοθεν πρὸς τὸ, ἢ τοι αἰδέσθαι
 τινὸς, εἴτ' ἔν καὶ φαντασίῳ ἐναγόμενος, τὰς ἐν ἐμοὶ ταύ-
 τας ῥοπὰς τῆ πρὸς ὅποτερον τύχοι ἀπαιτημένων κινήματων
 δευτέλλειν πως ἀναγκάζομαι, καὶ τὰς μετ' ἀποτέρας ἠγεῖ-
 θαι, τὰ δ' ὕστερα, εἴγε δι' ἐκείνας ταῦτα. Καὶ δὴ καὶ κινή-
 σεῖς αὐτὰς ὑποφαίνεσθαι δυνάμειός τινος αἰθορμῆτετε καὶ
 αὐτορρέπῆς (οἷαν τὴν βέλῃσιν λέγειν εἰώθαμεν) αἰ τῆ
 καὶ τὰ σώματα μακρῶ εἰσὶ δευτέρας· ταῖς μὲν τῶ, ἐξ

ἄλλης αἰτίας (δ. χιή.) τότε ἐπὶ τῷ φορᾷ ἐνδύσιμον, καὶ ὁ κατ' αὐτῷ διορισμός· ταῖς δὲ αὐτόθεν ἢτε ἴξις, καὶ ἢ τῆς ἴξεως μεταβολή, καὶ ἢ πρόοδος, καὶ ἢ κατάπαυσις.

δ. χος'. Θ'. Καὶ ταῦτα δὲ ἐμοὶ αὐτῷ συνειδέναι ἔχων πάνυ καλῶς, διὰ προσοχῆς ἐμβατεύων, ὅτι πολλάκις ἀνακεκραμμένα τῇ ὕλῃ, καὶ ταῖς κατ' αὐτῷ ἑμπειρίαις, οἷον μεγέθεσι, χήμασι, κινήσεσι, καὶ τοῖς ποιάτοις ἀνατυπέμφοις, καὶ πολλοῖς ἕδον ἦττον ἐπιβάλλω τοῖς τύπων ἀπάντων ἀπηλλαγμῶσι, οἷς τισι, καὶ λίαν ἐκβιαζόμενος ἔχων τι παχύτητος πλεόν, ἔχ' οἷος εἰμὶ συνιδεῖν ἕδον· ἢ ἔχ' ἢ ποιάτοις συνωρῶ, ἐν ᾧ τὸ γινώσκειν ὅ, τίποτε ὅτι περισκεπτομαι, ἐν ᾧ τὸ βέλεσθαι, ἐν ᾧ τὸ εἶναι, ἐν ᾧ τ' ἀληθεῖς, ἐν ᾧ δύναμις, καὶ τὰ πᾶσι πλησία; τῷ ᾧ ποιάτων ἑμπεικῶς ἕδον, καὶ ὅτι πολὺ βυληθείω, σωματικὸν πάθος, ἂν οἶδα, ἕδον τὸ τυχόν προσάψαι δυναίσομαι· ἢ πρότερον αὐτῶν προκειμῶν ἐκπέσοιμι. Καλεῖσθαι γὰρ εἰ δοκεῖ, τί ᾧ τὸ κωλύον; τί τὸ εἶδος καθαρὰ νόησις, οἷα δή τις γνώσις, ἢ πάσης ἐνύλη ἑμπειρίας καθαρεύουσα· ἢ δέτοι δύναμις νῆς.

δ. χος'. Ι'. Κατὰ δὴ τὰς δε τὰς ὁποιασῶν τῶ ἐν ἐμοὶ γνωσικῆς ἐνεργείας, μηδεμίαν τῶ οἷς αὐτῶν προσέχοιμι ἑμπειρίας πρὸς ἀλλήλα γινόμενης, ἕδον λόγῳ τινὸς κατ' οἰκειότητα τῷ μεταξὺ τύπων, ἢ διαφορῶν θεωρημῶν, αἱ γνώσεις κατ' ἀπλῶν προσοχῶν ὀρθῶς ἐμοὶ δοκεῖσι καὶ εἶναι, καὶ ὀνομάζεσθαι. Καὶ τύπων, αἱ μὲν τῆς ὕλης πάντη καθαρεύουσαι νόησις, ἐπιβολαὶ ἀπλαῖ, αἱ δὲ μὴ, καὶ αὐταῖ, ἔλαγε τὸ ἀπαράθετον τῶ κατ' αὐτὰς γνωσκομῶν, ἀπλαῖ ὡσαύτως, ἰδία δὲ, τὰ μὲν φαντάσματα ἰνδάλματα, τὰ δ' αἰδήματα ἀντιλήψεις. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπιβολῶν ἐπιβολῆ οἷος εἰμὶ ἑμπειρία, καὶ ἰνδαλμα ἰνδαλματι, καὶ αἰδημα αἰδηματι, καὶ ἐπιβολῶν δὲ ἰνδαλματι καὶ αἰδηματι, καὶ ταῦτα ἀλλήλοισι, τύπων τε τῶ λόγῳ θάτερα πρὸς θάτερον πέφυκα ἀναθεωρεῖν, καὶ ποτὲ μὲν, ἢ συμβαίνοιντα ὑφ' ἐν ἄγειν, ποτὲ δὲ ὡς ἀλλοτεῖως ἔχοντα ἀπάγειν τε ἀλλήλων καὶ διῆσαν, ἐνθῶν ἐπάναγκες εἶναι κείνω, τῷ εἰς τῶτο ἑμπειρίας ἐμοὶ δεξιότητα, πῶς ἐν τῶ ἀπλῶς προσέχειν τοῖς

πα

παισαυμοίς, ἢ πράγματι ἢ ὀνόματι διασέλκειν· ἢ τὴν μὲν κατ' αὐτὴν δύναμιν Κριτικὴν ὀνομαλεῖν, τὴν δὲ ἐνέργειαν, Κρίσιν.

§. χοή. 1 Α'. Ἐν ᾧ δέτι κατὰ Κρίσιν γινώσκω τὸ ἐμαυτῷ σιωοῖδα, ὅτι ἐνεργεία μιᾷ ἀπλευράτῃ τῶ γνωστικῷ, ἔχ' ἐνίτινι ἢ μόνῳ, πλείοσι δὲ ἅμα, καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ἀκαρεῖ τυχαίῳ προσέχων. Συνοδῶν μὲν ἦν, οἷς ἐνέσταν τινὰ ἐνορῶ οἰκειότητα, ἅματε αὐτοῖς ἐπιβάλλω, καὶ ὅτι συμβατὰ ὄσιν· οἷον ἐν ᾧ τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα, καὶ ἀλλήλοις ὀποφαίνομαι εἶναι, τῆς τε πρώτης ἰσότητος ἔχομαι γνωστικῶς, ἑκατέρων τῆς πρὸς τὸ τέλειον, καὶ τῆς δευτέρας, τῆς αὐτῷ τέτων πρὸς ἀλλήλα. Καὶ τρίτης δὲ, τῆς τῷ ἰσότητων αὐτῷ πρὸς ἀλλήλας. Οὐδέ ἦν αὐτῷ δυναίμην ποτέ, ἢ τοι τῆς πρώτης ἐπιληθεῖς σιωάσαι τὴν δευτέραν, ἢ τῆς δευτέρας ἀλογήσας, τὴν πρώτῃ· τὸ γὰρ ἐν ἀσυμπίκτον. Ἀπείσης δὲ καὶ τῆς τρίτης, ἢ περ συλλαπτικῆ γίνεται τῷ ἄκρων, ἀδραπλησίως ἔσυσταθῆσεται ἢ αὐτῷ ἐκείνων συνάφεια. Καὶ ἀνανδῶν δὲ, ἐπὶ τῷ διαφερόντων, καὶν σφόδρα ἐναντιώτατα ταῦτα ἢ, ἅμα καὶ αὐτῷ, καὶ ἢς ἔχεις μάχης σοχάζομαι. Οἷον ὅτι ἢ ἔσιν, ἢ ἔχ' ἔσι κείνων, τῶτε εἶναι, καὶ τῷ μὴ, καὶ τῷ ἀσύμβατα εἶναι ταῦτα ἀλλήλοις μιᾷ ῥοπῇ γνώσεως ἐπιβάλλω. Εἰ γὰρ διίστημι αὐτὰ γνωστικῶς τε καὶ ὀποφαντικῶς, δῆλον ὅτι καὶ τὰ διίσταμα, καὶ τὴν τέτων διαμάχην ἅμα συλλεπισκοπῶ. Ἐμπεσῶν ἦν τῆς θατέρου ἐνοίας, τίνος ποτέ θατέρον ὁ πεινοῶ διασέσομαι; ἢ ἔσ' ἔσ' πρὶν φθάσας ἐνόησα; ἀλλὰ πλείονων ὄντων τίνος ποτέ; ἢ τῶ ἀμείσως; ἐκέν νοήσω κατ' αὐτὸ τὸ ἀμείσως τῷ λοιπῶν διασείλας. Ὡσαύτως δὲ καὶ εἰ τοῖς μὲν διίσταμοῖς, τῇ δὲ διασείσει μηδαμῶς ἐπιβάλλω, πῶς ἔπειτ' αὐτὰ διασείσεως μηδεμιᾶς νοσημύης, ἢ ἀλλήλων διίσταμα λογισθήσεται; ὥσε ἐν ἐνὶ ἀμείσως τε καὶ ἀκαρεῖ νόματι, ἢ ἀνανδῶματι, πλείονων ἅμα διαφερόντων, εὐ οἶδ' ὅτι ἢ κατὰ τὴν Κρίσιν ἐνεργεία περιέχεται.

§. χοθ'. 1 Β'. Καὶ πῶν Κρίσεων δὲ, ἔσι μὲν πρὸς ἄς ἀεισημῶς ἔχω, ἔσι δὲ πρὸς ἄς δυσδιείσως καί πως ἢ ῥέμα ἑτεροκλιτῶς ἔπω φαῖναι, μετὰ τίνος ὑποβέχσεως ἐμοὶ ὑπονοίας πρὸς τὴν ἀντίον· ἔσι δὲ πρὸς ἄς καὶ πάντῃ ἀσεισως.

ζως. Τεταχθῶσαν ἔν ἐν τρίταις, ἐφ' ὧν ἐδόξως σιωρᾶν
 ἔχω, τὸν ἐγχαρῆντα ταῖς ἀπλάις ὀπβολαῖς λόγον, πά-
 πτερον κατ' οἰκείωσιν ὧν τυγχάνει, ἢ ἀλλοτερίωσιν; οἷον πε-
 ριτοὶ τὸν ἀειθμὸν οἱ ἀσέρες; Ἀλλ' ἄρτιοι; Καὶ αἱ ἀδρα-
 πλήσιαι. Ἀειθμείδωσαν δὲ ἐν δούτέραις, ὅσαις ὑπαυγά-
 ζει, ἐμὴν ἔκ ἀπὸ ὑποδιαγμᾶ τινός, ὁ λόγος τῆς χέ-
 σεως· οἷον ἀνίστοι τὰ μεγέθη ἀλλήλοισι οἱ ἀσέρες, ἴσοι δὲ
 τὰς ἀφ' ἡμῶν ὀπποσάσεις, εἴτις πτολεμαίσει· καὶ αἱ τοιαῦ-
 ται. Λογιζέσθωσαν δὲ ἐν ταῖς πρώταις, αἱ τὴν χέσιν τῆς
 νομῆων προδηλοτάτῳ ἐμφαίνουσαι· ὧν εἶδη δύο. Αἱ μὲν
 γὰρ ἐξ ἀντιλήψεων, ἢ ἰνδαλμάτων εἰσὶ συμψάμψαι, καὶ
 κελσεῖς αὐταὶ περὶ τὰ καὶ μέρος ὀππερόμψαι, εἰς ὧν δὴ
 τὴν γνώσιν αἰσθησις ὅσιν ἢ ἐνάγυσα· οἷον λαμπρὸς ὁ ἡ-
 λιος, σφαιροειδὴς ἢ σελήνη, θερμὸν κατὰ τὸ σῶμα, λα-
 κὸν ἐκεῖνο. Αἱ δὲ ἐκ νοερῶν ὀπβολῶν, εἰσὶ δὲ καὶ αὐταὶ
 διτταί, ἢτοι ἢ πρῶτως αὐτόθεν ἐμοὶ δῆλαι εἰσὶ τὸ ἐναρ-
 γές κελψῶναι, οἷον ὅτι τὸ ὅλον ἴσον αὐτῆ τοῖς μέρεσι,
 καὶ τὰ τρίτῳ ὄντα ἴσα, καὶ ἀλλήλοισι. Ἡ γὰρ δούτέραις, καὶ
 ἐξ ἄλλων ἠγῆσαμψῶν, οἷον ὅτι εἴπερ ἴσοι τὰ μεγέθη οἱ
 ἀσέρες, καὶ τὰς ὀπποσάσεις πάντως ἀνίσως ἔχοντες ἔχτελῶ-
 σιν. Εἰ δὲ ταύτας ἴσας, ἐκεῖνα ἀνίστοι. Δοκῶσι δέ μοι καὶ
 οἱ Παλαιοὶ, (1) αἷς συηῆδεσαν ἑαυτοῖς γνώσεσι προσέ-
 χοντες, τὴν πεντάδα τῆς ἐν ἡμῖν γνωσικῶν ὑποθέδαι δυ-
 νάμεων. Καὶ ἀδρα τὴν αἰσθησιν, καὶ τὴν φαντασίαν τὰς
 τῆς καὶ μέρος ἔσας ἀντιληπτικὰς, δόξαν μὲν εἰρηκνάαι τὴν
 περὶ τὰ δόξασα, ἔχνοιοιαν δὲ τὴν περὶ τὰ ὀπψητὰ, καὶ ἔχ-
 νοιτὰ, νῆν δὲ τὸν περὶ τὰ νοητὰ ἐναχολέμψον. Καὶ τῆς
 μὲν δόξης σύμβολον λαβεῖν τὴν τετάδα, τὴν δὲ δυάδα
 τῆς ἔχνοίας, τῆ δὲ νῆ τὴν μονάδα· ὅτι ὀπὶ μὲν τῆς κοι-
 νῶν ἐννοιοῶν, περὶ ἄς ἢ καὶ τὸν Νῆν πλεωτάτη ἔξις ἐνα-
 χολεῖται, σερρόνπως ἴσεται τὸ γνωσικὸν, ὡς ἐφ' ἐνός βε-
 βηκός, καὶ μηδοπασῆν ἔξιςάμψον. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐπψητῆς
 ἀφ'

(1) Ὅρα τὸν Φιλόσοφον. ἐν Προοίμ. τῆς εἰς τὰ περὶ ψυχ. τῆς Ἀρισ-
 ἴππει. Καὶ τὸν αὐτὸν, καὶ Σιμπλικ. ἐν τοῖς περὶ ψυχ. τῆς αὐτῆς Κερ. Α'.

• ἀφ' ἑτέρας ἐφ' ἑτέραν γνώσιν μεταβαίνειτε καὶ μεθίσταται, καὶ (ἵνα τοῖς ἐκείνων χησάμνος εἶπω ῥήμασιν) ὄψον ποιήσῃσι, δυαδικῶς ὀριζόμενον· ἐπὶ δὲ τῆς δόξασων, ἀφ' ἑνὸς ἐπὶ δύο χωρεῖ, ὧν ἑκάτερον ἐνδεχόμενον πρὸς ἀλήθειαν οἶδε, μείζονόν πως, καὶ ἡραχίζόμενον. Ἄυτη δὲ ἡ τελεία ὑπὲρ ὑπεδήλη, καὶ τὸ ἀδόμητον.

Ἐν τελείῳ ἔσηκα, δύο εἰσὶ δὲ πρόθεον ὁδοίμοι, φροντισίω τέτων, ὑπὸ τιν' ἴω προτέρω.

§. χπ'. ΙΓ'. Ὁ μὲν ἐν Νῆς, ἔτως ἔχεται καρτερῶς, ὧν αὐτὸ ἔχεται. Ἡ δὲ δόξα ἔτως εὐόλιθος. Ἡ δὲ ἄνοια ἀσφαλῆς μὲν καὶ αὐτὴ, μεταβατικῶς γε μὴν περαιομένη, ἐν κινήσει τὸ ἀκίνητον ἔχουσα, καὶ τῷ καὶ δόξῃ παρ' ἑκάτερον μεσιτεύουσα· λαβῶσα γὰρ παρ' ἐκείνα τὸ ἐδραῖον εἰς ἐπιστήμῳ, ἐκ ἔξω κεῖται, κατὰ ταύτην, κινήσεως. Ἀλλὰ γὰρ τὸ κινεῖσθαι ἐνταῦθα τῷ ἐπὶ τῆς σωμάτων, ἐκ οἷδ' ὅπως ἀλλοτριώτατον ἀναδείκνυται, ὡς ἐφ' ἑ οἶτε ὄροι, καὶ τέτων τὰ μεταξὺ, ἐμφιλοχωρῶντα πως ἀλλήλοις, εἰς ταῦτο σπυρσέρχεται· πολλοῖς τε ἅμα καὶ ἡραφορωτάταις προσέχοντος, (πλείον ἢ καὶ τὰς κείσεις συμβαίνειν αἰωτέρω ἐλέγετο) (§. χοή.) τῷ κατὰ ἄνοια, ἢ δόξαν γινώσκοντος. Ἐγὼ δὲ ἔτω συμβάλλειν ἔχω κατ' ἑμαυτὸν λογιζόμενος, ὡς ὁσάκις ἀπὸ κείσεων ἄς φθάσας ἀπεφύλαμῳ, κείσιν ἑτέραν διανοσάμνος (τῷτο γὰρ διανοσίας ἔργον εἶναι ἀνωμολόγηται.) ἐπιζέρω, πλείοις ὅσοις τῷ ἐν ἐμοὶ γνωσικῷ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐπιβάλλω, τῷτωτε ἀπλῶς ἐκάστω, καὶ αἷς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλα χέσεις, καὶ πρὸς ὅη καὶ τὰς χέσεις αὐταῖς τὰς τῷ χέσεων ἀπενῶς προσέχων· ὧν καὶ ἐνὸς τῷ τυχόντος ἀπολειφθεῖν, τῷς ἕατοίας εὐ οἶδ' ὅτι αὐτῆς παρ' αὐτὰ ἐκπεπτωκῶς ἔσομαι. Ἐν ᾧ δὲ ἐκ τῆς τῷ ἀποσάσεων, φέρειπειν, τῷ ἀφ' ἡμῶν ἡραφορας τῷτε φαέδοτος καὶ τῷ πυρόεντες, τῷν ἡραφορῶν εἰσβάλλω τῷ μεγεθῶν, ἅμα μὲν τῷ σωμάτων διενθυμῶμαι ἑκάτερον, ἅμα δὲ καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς χέσιν, ἀφ' ὧν ἐκεῖνα εἰσὶν ἀπέχοιτα, ἅμα δὲ καὶ τῷ ἀπενῶν ἑκατέρω, ἅμα δὲ καὶ τέτων τὸ αἴσιον. Ἀμα δὲ καὶ καθόλου ὅτι τῷ ἰσομεγεθῶν φαιγεμῶν τῷ μὲν ἀπωτέρω καὶ μείζον, τῷ ὑἱεργυτέρω καὶ ἑλαττον ἐπαύαχες εἶται τὸ μέγεθος. Καὶ τῷτε δὲ ἐκάστων τῷ εἰρημῶν

τί δῆποτε δυνάται, καὶ ὅπως ἔχει πρὸς ἀλλήλα· "Αἰμα δὲ καὶ ὅτι μείζων μὲν ὁ φαέθων, ἐλάσσων δὲ ὁ πυρρός. Εἰ μὴ γὰρ αὐταὶ αἱ ποσαῦται, καὶ ἕως ἀπ' ἀλλήλων μεμερισμέναί γνώσεις, ἀμείσως εἰς εὐὴ συνέλθοισιν, ὅλη γ' αὐτὴ δῆλοια εἴη τὸ περαινόμενον. "Ενθουτοὶ καὶ δεῖξιν εἰσοὶ πολλάκις εὐὸς τινος ἴψ' καὶ τὴν Γεωμετείαν θεωρημάτων λαμβάνοντι, καὶ ἀρχὴν μὲν, ἰν' ἕως εἴπω κειοπλοῦντι, εἴτ' ἀπερρύθηκείας ἐννοίας τινὸς ἴψ' εἰς αὐτὴν γε πῆν δεῖξιν συμβαλλομένων, εἶδον ἐχρησίδι προσπεισῆσθαι μετὰ τῆς διανοίας σκάφει, αἴφνης συχεθῆσθαι καὶ ἀκινηθῆσθαι, παλινδρομήσαι ἐδέησε, καὶ ὡς τὴν γνώσιν ἐλεῖν, ἢ σωμῆσθαι συναπιῆσαι καὶ ἡ δῆλοια. "Λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἕξοδος ὡς ἀεικῆσα εἴρηται. (1) Οἶδε μὲν ἔν (Πλάτωνος φησὶν, ὡς ἐπὶ τῷ νῦ λέγων.) ὅστις ἐνήργησεν. "Αλλ' οἶδον οἶμαι, ἐδ' ἐκεῖνον, ἐδὲ ἴψ' ποιῆτων ἕδον ὅπως ἔχουσι φύσεως, ὅστις ἐνήργησε μὲν, καὶ προσέχε δέ, ὅσον ἀπόχρη, τοῖς ἰδίους ἑαυτῷ ἐνεργήμασι.

δ. χ π α. 1 Δ'. Καὶ ἄλλω δέ τινα ἐνῆσαν ἐμαυτῷ δυνάμιν, ὡς τὰς εἰρημίας ἀροτέχων ἀείσκω, κατὰ τὴν ὄρμην οἶον τινὰ πρὸς πολλὰ ἔχων, πολλῶν αὐτὴ πάλιν τῶν αὐτίον, ἐκ οἷδ' ὅπως ἀφέλκομαι παραιτῆμος. Καὶ ἅττα μὲν κατὰ ἠδονὴν αὐτὴ ἡ μοι ὡς σκεπτομένη, ἐτοίμως ἔχω τῷ διασκεῖν αὐτὰ, καὶ εἰς θῆραν τὴν τῶν ἀσύνδων, ὅσα δὲ ἀπὸ δῆλον τινὰ μνησθῆται, καὶ δυσχέρειαν ἔχει, ἐκκλίνειν πέφυκα, ὡς αὐτὸ οἶος τε φῶ, καὶ φέρειν. φάλλω αὐτὴ, ὡς ἐν τύπῳ δῆναὶ ἀλλοῖς εἰκάσαι, ἐπὶ μὲν ἐκεῖνα βάρος ἔχειν οἶον, καὶ ὄρμην, ἀπὸ δὲ τῶν δῆθεν τὴν ἐναντιοτάτῳ. "Ἡγεῖσθαι δ' ἐν ἐμοὶ ἴψ' ποιῆτων ῥοπῶν τε καὶ ἀποστροφῶν, τὴν γνώσιν ἴψ' ἐφ' ἧ καὶ ἀφ' ὧν αὐταὶ, ἐς αἰεὶ ἠθῆμαι, καὶ ἴψ' ἀροδηλοτάτων ἠγεῖσθαι· μάλλον δὲ καὶ σωμῆσθαι, καὶ σωμῆσθαι, συμφορῆσθαι τε καὶ συνακμαζῆσθαι, καὶ ἐπ' ἀλλήλων πῶς συνεχομένης καὶ ῥωννυμένης, ὡς συναύξειν μὲν ταῖς γνωστικαῖς ἀντιλήψεσι τὰς πρὸς τινὰ κλίσεις, σωμῆσθαι

(1) Πλάτων ἐν Συμπόσει.

πιτείνεσθαι δὲ καὶ συνεπιδιδόναι ταῖς κλίσεσι τὰς ἀντιλήψεις· πάντων δὲ ἀμοιβαδὸν συναπομαραινόμενας ἐκλείπειν, καὶ τέλος συνεξαφανίζεσθαι· ταῦτητοι καὶ εἰς μέτρον οἶδα τῆς τοιούτων ἐμοὶ διαθέσεων αἰεὶ τὸ αὐτό. Ἀλλὰ τῶν τὰς μὲν βαιοτέρας ἔσας σωίημι, καὶ σωπιονωτέρας, τὰς δὲ μετρωτέρας τε καὶ ἀσυνετέρας. Καὶ ταῦτα εἰς τὰς πρὸς ἔπρα μόνον, καὶ πολλὴν ἔχοντα τὴν ἀπ' ἀλλήλων διαφορὰν, ἀλλ' ὅτις αὐτὴν εἰκότως θαυμάσειε, ταῦτῳ δὴ τὴν ἐπίτασιν τε καὶ ὑφισιν ἐπιδέχεσθαι οἶδα, καὶ τῆς πρὸς τὸ αὐτὸ ἐκ ολίγας.

Δ. χ π β. Ι Ε'. Ἀλλὰ καὶ δυοῖν πολλάκις ἀντικειμένων, ἑκάτερόν με πρὸς βίαν οἶον καθ' ἑαυτὸ ἐφελκόμενον ἐπισύρεται, εὐδαιμονικὴν δὲ πῶς τὸν, καὶ ἀρρεπὴν πάντων ὄντα, καὶ πῶς τὴν γνώμην ἀπρωρημένον. Καὶ θάτερόν με λάβη κρατήσων, ἐπίσταται δὲ ἐπιθέλγον καὶ θάτερον, καὶ πρὸς ἑαυτὸ ἀντιθέλον· ὡς καὶ τὸ πλέον ἔτι τῆς ἀπολαύσεως ἐμοὶ ὑποτέμεσθαι ἐκ τῆς ἀμαρτίας, καὶ τὴν θάτερον ὑποπαράτασιν, τῆς πρὸς θάτερον ἀσπῆ, εἰς ἡδονῆς ὑφισιν συνανακεραύνουσαι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ ὡς ὁρμῆς ὁρμῆς ἐμοιγε ἀντιβιαιώσεως, καὶ νόμος νόμῳ παλαιόντος, εὐ δὲ τὸ ἀναμφισβητήτως οἶδα, ὅτι πρὸς ὅπερ αὐτὴν βεληθεῖν τῶν ἀποκειμένων, ἐλθέσθαι τε καὶ αὐτοδιορίζωσιν ῥέπω φερόμενος. Καὶ ἔτι δὲ πρὸς τῆς αἰρέσεως ἀπὸ ἐμῆς ἢ τῆς μὴ τῆς ἐλέσθαι δυνάμεις, ὅπερ εἰλόμην, εἰς μὲν ἐν καὶ τοὶ ἀποθέμενος ἀδυνατώσως ἔχω μεταβελούσασθαι, καὶ ἀποθέσθαι ἔπειτα φθῆσας ἀποθήματα. Τῶντοι τὸ τῆς ἐλθέσεως καλὸν, ὅπερ ἀπειπεῖν ἐλθέσεως ἡκιστα ἔτυχον.

Δ. χ π γ. Ι σ'. Τῆς τοιούτου ἀποαιρετικῆς ταύτης δυνάμει τὸν νῦν ἐπισήσας, αὐτῷ ἑαυτῇ παραίτιον τῶν ἐπιρρημάτων κατέλιπα. Ἀκρίων γάρτοι πολλῶν, δι' αἰτίας αἰεὶ ποτε ὑπέσθαι, οἶον εἰς βάρους ἐπιθέσθαι τὸ ἀντίρροπον ἀναρῶντος, τὸ βελητικὸν διορίζεσθαι εἰσηγεμένους, σκοπήσασθαι ἀκρίων εὐ μάλα ἢ περ οἶον τε ἡ, εἰς βελητὸν ἐμοὶ πῶποτε γεγονὸς κατεφώρασα, ἢ ὡς ἀγαθὸν ἐμοὶ καὶ ἀποθηκόν, ἢτοι ὄν, ἢ φαινόμενον. Οὐδὲν δ' ἀβελητὸν, ἢ ὡς ἐναντίως ἔχον. Οὕτω δ' αὐτὴν ἢ ἐκείνας, ἕκαστον ἐμοὶ ἀποθέσθαι, ἢ γνωσόν. Ἀλλὰ μὲν εἰς ἀποθέσθαι μὴ ἐθέσθαι οἶος

δῖος εἰμι, ὅτι τὸ ἄλλ' ἐξ ἄλλων γινώσκειν, ἀπ' ἐμαυτῶ
 ἐναγόμενος. (θ. χοά. χόδι) ἐφ' ἃ δὲ ὑπὸ πῶν ἐκτὸς
 ᾧ σκοπεῖν διεγείρομαι, τέπων καὶ τοι ἀντιλαμβανόμενος,
 διεκφυγεῖν τε καὶ ὑπεκκλίναί τινι θήρῳ, ἐδὲ ἦττον δυνα-
 μείῳ ἐμαυτῶ συνεπίσταμαι. (θ. χ π β.) Καὶ εἰ γὰρ
 τὰ ἔξωθεν ἐπάγοι πρὸς τινι τέπων ἀσκέψιν, ἀλλ' αὐτὸς
 ἐμαυτὸν ἀπάγειν ἔχω τῷ ᾧ αὐτῶν ἐνοεῖν, καὶ διενθυ-
 μείδαι ἀφείς, τῷ ἐπιθυμῶν ἀποστήσομαι. "Ὅτι γὰρ ἐδὲ
 ἢ νοητὰ πάντα παραίτια τῇ βελήσει γίνεταί τῆς αἰρέ-
 σεως, τεκμήριον ἐμοὶ ἰκανώτατον τῆτι κείνεται, ὡς ὅταν
 ἢ δυοῖν ἴσον δυναμείων, καὶ ὁμοίως ἐχόντων, θάτερον ἢ
 ἢ λαβεῖν ἀνάγκη, μηδεμίᾳς αἰτίας ὅτι θάτερον ἀγέσης,
 ἢ τῷ μηδενὶ τῷ ἑτέρῳ ἀφέρειν, θάτερον τινι λῆψιν οἴκα-
 ἢ θεν αἰρέσθαι διοριζόμενος. Ἐπὶ γὰρ πῶν πλείων, καὶ
 εἰ τὸ αὐτοκίνητον τῆς ἐν ἡμῖν δυνάμεως ἐπελοσιτικῶ τινὲς
 ὀνομάζειν χαίρεισι δυνάμιν, καὶ τῷ ἡγεμονικῶ τῆς ψυχῆς
 ἢ ἐγκαθιδρύεσιν, ἐπικλίσιν ἐξ αὐτῆς (ἢ φασὶ) λαμβά-
 ἢ νείσης, καὶ τινι ἀπορίᾳ διακοπῆς, ἐδὲ ἀντιλέγει.
 Οὐδὲ γὰρ μοι ᾧ ὀνομάτων ἐπεισι ζητεῖν ἐνταῦθα, καὶ
 διαφέρειν. Ὁ δὲ Χρῦσιππος ὅπως καὶ ἐνταῦθα ψυχρὸς
 ἢ ὅσιν, ὅς ᾧ ἀφαιθεῖς τὸν ἀσράγαλον καὶ τὸν ζυγόν, καὶ
 ἢ πολλὰ πῶν μὴ δυναμείων ἄλλοτε ἄλλας λαμβάνειν
 ἢ πτώσεις καὶ ῥοπὰς ἀπὸ τινὸς αἰτίας καὶ διαφορᾶς, ἢ ᾧ
 ἢ αὐτὰ πάντως, ἢ ᾧ τὰ ἔξωθεν γινομένης, καὶ ταῖς
 ἢ λεγομέναις ταύταις ἐπιλοσίσεσιν, αἰτίας ἀδήλως ὑποθέ-
 ἢ χειν, φησὶ, καὶ λωθαίνει ἡμᾶς ὅτι θάτερα τινι ἐρμῶ
 ἢ ἀγέσης. Αὐτὸς γὰρ ἔπος ὁ Χρῦσιππος ἐν τῷ ᾧ τῷ
 δικάζειν, δυοῖν δρομέων κατ' ἴσον τάχος συνεκπεσόντων,
 ἐξεῖναι, φησὶ, τῷ βραβύτῃ καὶ τινι ἐπικλίσιν, ὁποτέρῳ
 ἢ βέλεται ἀποδῆναι τὸν φοῖνικα, κοινὸν καὶ τοι ἀμφοτέρων
 ἢ ἀγόμενον. Ἐν δὲ τῷ 5. ᾧ καθήκοντος, εἶναι τινὰ
 φήσας πράγματα μὴ πάνυ πολλῆς ἀξία ὄντα ἀραγμα-
 ἢ τείας, μηδὲ ἀρροσόχῆς, ἀφιστάει ᾧ ταῦτα τῇ ὡς ἐτυ-
 ἢ χεν ἐπικλίσει τῆς διανοίας οἶεται δεῖν, τινι αἵρεσιν ἀ-
 ἢ ποκληρώσαστας. Εἰ δὲ καὶ μὴ ἔπος ἐν ἄλλοις ὑπωνα-
 τίως ἑαυτῶ λέγων, ἄπερ αὐτὸς εἰρήκει ἐξέπτυχεν, εἴη
 ἀπ' ἔργον οὐδὲν πῶν ἐπαχθέντων ἀνώτερον ἀπελέγξει τὸ

κῆφον τε καὶ ἀσύστατον. Πόλλη γὰρ δὴ ἀσπραγάλα τε καὶ ζυγῆ ἢ διαφορά ἐπεροκινήτων ὄντων πρὸς δυνάμιν αὐτοκίνητων· ὅτι δ' αὐτοκίνητος ἢ προαιρετικὴ δυνάμις, δι' ὧν ἀνασχάσασαι ἐπιείρασαστο, αὐτὸς φθάσας ἐκράτῃσεν. Εἰ γὰρ ἄγασσι τὴν ὀρμὴν, ὅσα δὴποτε ἄγειν ὅπως ἔν πεφύκασιν, ἢ νοητὰ (ὁ τοῖς πᾶσι μὲν ἀνώμολόγηται, ἐκάσῳ δὲ αὐτὴ προσμαρτυρεῖ ἢ ἐνδοτάτῳ συλλαβήσιν.) τὰ δὲ δὴ ἀδηλά καὶ λαυθαρόντα, ταύτη γέ ἐδὲ νοητὰ, ἐδ' ἄγειν ἄρα οἷα ἔσαι τὴν βέλῃσιν κομιδὴν μὴ νοεῖσθον.

§. χ π δ. ΙΖ'. Ἐλευθέριως τοίνυν καὶ αὐθορμήτως ῥέπειν ἐπὶ πολλὰ πεφυκώς, ἔστι μὲν ἐφ' ὧν ἄχει ψιλῆς προαιρέσεως ἡκω, ἔστι δ' ἐφ' ὧν καὶ εἰς θῆραν ἀπείδω τὴν τέτων, τῶν ἐν ἐμοὶ δυνάμειν ὅποσαι δὴ τῇ βελήτικῇ ὑπέκειν ἐτάχθησαν, ὑπερέτιδας οἷον τινὰς εἰς ἐνέργειαν διεγείρων· ὥστε μοι καὶ ἐξαιρέσειν ἐπιείναι τὰς ῥοπὰς ταύτας ἀλλήλων, καὶ τὰς μὲν ἀδραστεύρας ἐκείνας, ὡς ὑποθετικὰς ἀνασκοπεῖν, ταύτας δὲ τὰς δραστήειας ἔσας, καὶ τῶν ἄλλων δυνάμειν ἑπιτακτικὰς γιγνομένης ἀπολύτως ἀποκαλεῖν. Καὶ καταφανεῖς μὲν ἐμοὶ δοκῆσιν ἐκείναι, φεῖγε τὰ μὴ ῥαδίως αὐτὰ, καὶ ἐφ' ὧν πολλάκις ὁ πρὸς τ' ἀναστία πόθος ἐπικρατέστερος· οἷον βελόϊμῳ αὐτῷ ἀνδρὶ ἀπελθῶν στυτυχεῖν, ἀλλ' ὄκνος μ' ἔχει, καὶ τὸ μῆκος τῆς πόρειας ἀντιπίπτον, καὶ τ' ἄλλα ὅσα τοιαῦτα προσίσταται. Καὶ ἀρετῆς αὐτῷ ἐπιμεληθεῖν ὡς ἡδιστα, ἀλλὰ τοῖς βιωτικοῖς δὴ τέτοις χετλίως προσέτικα. Κατὰδηλοὶ δέ μοι γίγνονται καὶ αἱ δεύτεραι ἐπὶ πάνυ πολλῶν. Καὶ ἡ ἐθελήσας τῷ ὄντι, πάσῃ μὲν ἐχρησάμην αὐτῇ τῇ δυνάμει, πάνθ' δὲ τὸ ἐμποδῶν ἐξάμηνον ἐκ μέσων ἐποίησα. Καὶ εἰ μηδὲν ἴδυσσα, τῶν γε μὲν εἰς ἐμὲ ἠκόντων ἐδὲνός ἀπολειφθεῖς, αὐτόθεν αὐτῆς ὀρμῆς ἐπὶδηλον ἔσθισα τὸ δραστήειον.

§. χ π ε. ΙΗ'. Ἐπιτάσσει δὲ ἄρα πολλὰς τῶν ἐν ἐμοὶ δυνάμειν ἢ κατὰ τὴν βέλῃσιν, ἐμὴν γέ πάσαις, ἐδ' ἐπὶ πάντων. Καὶ δὴ τῇ γνωσικῇ πάντως. Καὶ γὰρ βελήθεις τέτα μὲν τὴν γνώσιν ἡρήμαι, παρήρημαι δὲ τὴν ἐκείνου. Καὶ φεῖγε τὰ δὲ τὴν φαντασίαν διέτριψα, ἢ ὑπεκσὰς ταύτης, ἐτέρω τινός ἀνετυπώσάμην τὸ ἰνδαλμα. Καὶ γέ ἐθελήσας ἐπίτινος ἐπανέδραμον τὴν ἀνάμνησιν. Καὶ τὰς αἰδή-

αἰσθητικὰς δὲ τῶν δυνάμεων πρὸς τὸ τῶδε, ἢ τῶδε ἀντιλα-
βείναι ἐκίνησα, ὅπως ἔφασκε ἐπὶ τὰ αἰσθητὰ. Καὶ πολλὰς
δὲ τῶν σωματικῶν κινήσεων, οἷον κεφαλῆς, γλώσσης, καὶ
χειρῶν, καὶ ποδῶν, καὶ τῶν ἄλλων μελῶν, παρέμοι οἶδα
κειμήνας. Ἀλλὰ ὅτι ἢ πάσας πάντη, ὅπερ ἔφω, εἰδὲ ἐπὶ
πάντων· εἰ γὰρ εἰδὲ ἐπὶ τῶν νοερῶν ἐπιβολῶν ταῖς φανωτά-
ταις, κἂν παύσῃ πολὺ ἐθέλησαιμι, οὐκ ἔχω μὴ σιωπᾶ-
σαι, εἰδὲ ὅτι ἔχει χρόνον μήκος, ἢ δὲ ἄλλοτι τῶν συμπιπτόν-
των, τὰ ἴχνη ἐξήλειπται, καὶ τοι ἐπειγόμενος, φανταδεύω
αὐτὸν εὐμαρῶς τῶν τοιούτων, ἢ ἐπιμνησθεύω. Καὶ πληγεὶς ἀ-
κόλως, ἢ ὄρασιν, ἢ τινὰ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων, ἐκφυγεῖν ἐχ-
οῖος εἰμι τὴν τῆ προσβολῆ παροπνηθεῖσαν ἀντίληψιν. Καὶ
εἰδὲ τὴν αὐξητικὴν, εἰδὲ τὴν ἀποκρητικὴν, εἰδὲ ὅσας ἄλ-
λας ἀνομούχως ἐμοὶ τελευτήσας οἶδα ἀναγκαίως κινήσεις,
ἢτε προάγειν, ἢτε ἀκόπτειν διωθήσομαι· τὴν δὲ δὴ ὑπὸ
τῶν ἀλόγων ὀρέξεων ἐμοιγε ἐμποικιμήσω, (ἢπερ μοι αἰσθά-
νεται συνεχῶς συμβαίνει.) τῶν πνευμάτων καὶ τῶν αἵματος
θύελλαν, εἰμὴ ἐξ ἐπιταγῆς αὐτίκα ἰκνωῶς ἔχω κατασέλ-
λειν καὶ κατὰνάξειν, ἀλλ' ἐν γὰρ τῶν ἐκ πείρας εὐ μάλα
κατέχω, ὡς τὴν κινῆσαι τε, καὶ διεγείρωσαι, καὶ δὴ καὶ ῥων-
νύσθαι ἐν ἐμοὶ τῶδε τὰ πάθη προσοχίως, ἔφασκε ἐφ' ἑτε-
ρα, ἐντεῦθεν ἔγω τὸν τῆραχον κατεσώρεσα· ὡς μοι εἰδὲ
ὅτι ἔχω κατ' ἐμαυτὸν εἰδέναι, τῆρ μοι προδηλότερον, ἢ ὅτι,
καὶ τοι πολλῶν ἐμοὶ τῶν βελητικῶν ὑπεξρημῶν κράτης,
πλεῖστα γεμῶν ὅσα αὐτῆς πειθαρχεῖ, καὶ καὶ τὸ δοκῶν ἀ-
γεται.

§. χπς'. ΙΘ'. Διαφέρουσι δέ μοι καλῶς σκοπῶντι, αἵ τε
πρὸς τὰ θυμῆρη κλίσεις, καὶ αἱ τῶν ἀπο θυμῆ ἐμοὶ ὄντων
ἀποφυγαί· τὸ δὲ, εἰ νύξιν ἤδη παρέχον τινὰ (§. ἀνωτ.)
ὅτι αἱ μὲν μετὰ σφοδρότερων τινῶν ἐπιτυμβάινουσι κινήμα-
των, ἄττα κατ' ἐμαυτὸν αὐτὸς τελευτήσας οἶδα, καὶ ἄμε, καὶ
πρὸς τὰ ἔξω ἐκκύφανται ποτὲ, μὴ καθεστότα τ' ἄνδρον τῆς
ψυχῆς ἔχειν, καὶ τοῖς ἄλλοις ποιεῖ ὅπιδηλον· τοιαῖδε δὲ αἱ
τῶν ἀκρατῶς λαγνέουμένων, καὶ ἐμμανῶς ὀργιζομένων, καὶ
μεθ' ὑπερβολῆς γαννυμένων, καὶ χαιρόντων, ἢ ἀλυόντων καὶ
δυσφορέντων ὄρμαί. Αἱ δὲ ἡρέμα παύσας, καὶ μὴ νύξιν εἰ-
τω φαῖναι, ἐμποικιῶνται τῆ ψυχῆ, σωφρονέντος ἔσπερ ἔφα-
θε-

θέσεις, ἐν ἀπαράχωτε καὶ ἀκύμονι τῷ σώματι, ἔδον ἦτον
 ἄναιώς προαιρέματα, καὶ τὰ προσήκειν οἱ δοκῶντος, καὶ συμ-
 τελεῖν, δυσπροσπάτως ἀπεχουρίας. Τοιοῦτος ὁ τῷ ἀουδῆς
 ἀξίων, ἐγγινόμηνος τοῖς ἀγαθοῖς ἴμερος.

§. χ π ζ'. Κ'. Αἱ μὲν ἐν κατ' ἐκείνας δὴ τὰς πρώτας
 πρώτισται προσβολαί, δυσκάθεκτοί πως εἰσὶ καὶ δυσκατα-
 γώνισοι. Ἐφ' ὧν μοι καὶ χρόνος δεῖν ἐγνωσται ποσῆτινος, ἕως
 ἔλωφῆσαν τὰ σωματικὰ σάλας τὸ δύσμαχον, ἐν δυδίαιτε
 παντελεῖ, καὶ αἰδέεια καθαρωτάτη φρόνημον, τῆς ἐπιπλα-
 σάσης ἀχλύος τὸ ἡγεμονικὸν ὑπερκύβη. Εἰ γὰρ ὑπ' ἐκείνων
 πολῦτι τὸ ἐνδόσιμον εἰς αἵρεσιν τῇ βελήσει αὐτίκα ἐμ-
 ποιεῖσθαι φιλεῖ, ἀλλ' ἡμοι ἐκ πάρας συνιδεῖν ἐξεχῆστο, ἔ-
 τι καὶ μάλα τῷ ἐπιτακτικῷ τῆς βελήσεως χησαμύνας, ταῖς
 ὑπηρετίσι τῷ δυνάμεων ἀργίαν κελεύσαι, ὡς ἐκλειπῆσης
 καὶ βραχὺ τῆς φραῆς, καὶ ἀρχῶν μὲν οἶονεὶ ἀτομαραυθεί-
 σης, τῶς δὲ καὶ πάντῃ ἀποσβεδείσης, ἐλύθέρων ἔτω τῶν
 ψυχῶν μέναι, καὶ οἷαν αὐτοκινήτως ἐδελήσασαν ἀκολυθῆ-
 σαι τῷ ἐγιεσέρῳ φρονήματι. Πάντως δὲ, εἰμὴ πάσαις
 (§. χ π ε.) ἀλλάγε ταῖς ἐπὶ τὸ πράττειν ὑπεργύσαις δυ-
 νάμεσιν, ἐξίσασαι τῶν βελήσιν ἐπιτάττεσαν, τῷ προση-
 λοπάτων ἡγέμεθα.

§. χ π η'. ΚΑ'. Θαυμάζειν ἔμοι τίνω ἐπεσι ἄνομα-
 νῶ, καὶ τὸν ἐν ἡμῖν ἔσω, καὶ ἔξω ἀνδρωπον (καλῶ δὲ,
 ἔσω μὲν, τὴν ἀρχῶν τὰ ἐν ἡμῖν ἄσχυρικῶ, καὶ προαιρετι-
 κῶ, ὁποῖατις αὐ εἴη, ἔξω δὲ, αὐτὸ τὸ σῶμα, καὶ τὰς ἐν
 αὐτῷ ἐπιθεωρημύνας σωματικὰς δυνάμεις) ὅπως ἔχουσι
 πρὸς ἀλλήλας. Τὰ μὲν γὰρ, ἔπω σωροῶ τὸν ἕτερον τῷ ἐτέ-
 ρῳ συνηρημύον, καὶ συνηρημύον, ὡς καὶ ὑφορᾶσθαι ἐνάγο-
 μαί, μήπερ τὸ ἐξ αὐτῶ συγκροτέμερον, μίατις καὶ ἡ αὐτὴ
 τῷ πράγματι ἢ ἐθία, ἐν ἀμερείῳ πάντῃ τῇ φύσει, πλα-
 τῆσα τὰς πρὸς ἐκάτερον δεξιότητας. Καὶ γὰρ, καί τις ὡς τὰ
 πολλα τῷ ὑπὸ τὰ ἔσω λεγομύνε ἐνθύμησις, κίνησίν τινα
 ἐκ τὰ πῶραχῆμα ἐπιηρημύη τῷ ἔξω δὴ τῶ ἐνήγειρε, καὶ
 ἀνάπαλιν ἢ τῶ ποθῶν, καὶ ὅπως ἐν ἐπεισισῆσα προ-
 σβολῇ, ἐνθυμηθῶμαιτι ἐκείνον πάντως ἐποίησε. τὰ δὲ ἔ-
 πως ἀλλήλων κατείληφα ἄφεροντας, ὡς πρὸς τῶναντίον
 κείναι ἀνθέλωμαι, ἕσιας τυπασί διασᾶς ἕσας, χωει-
 σᾶς

Metaf. Tom. III.

B

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

εἰς ἀλλήλων ἠγάπητος, ὡς δεσμός μόντις κρατήσας εἰς
 εὐσυνήψετε καὶ σωέδησε, τὸ δὲ τῆς φύσεως ἑτεροῖον, διεϊ-
 λυτε, καὶ διέκεινεν· ἐν πολλοῖς γάρ μοι ἕδεν ἢ ἑτέρα τῆς
 ἑτέρας πρὸς ἐέργειαν ἐπιδείξασα, τὴν καθ' ἑαυτὴν ἀνα-
 δείκνυται· ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἢ ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν πο-
 λὺ πᾶν τὸ δυαπειθὲς ἀντιφροσύνησι, καὶ δυσλίον· τὸ μὲν
 ἦν ταύτη πρὸς ἠδονὴν ὄν, ἐκείνῳ λυίασεν, ὃ δὲ τὴν ἑτέ-
 ραν ἐπὶρρώσαν ἐτόνωσε, τῆτο τὴν ἄλλῃ κολῆσαν ἐξέλυ-
 σε. Καὶ μὲν τοι καὶ πρὸς τὰ διαφοράτατα, καὶ ἐναντιώτατα
 ἀσπρέφονται. Ἡ μὲν ἦν πρὸς τὴν ὕλην εἰλύεται, καὶ πε-
 ρὶ τὰ καθ' ἕκαστα αἰεὶ ἀποτείνεται, καὶ τοῖς παρῶσι μόνοις
 προσέτηκεν. Ἡ δὲ τῆς ἐξηρημύων τῆς ὕλης ἀντέχεται, καὶ
 πρὸς τὰς καθόλου λόγους τῶν ὄντων πεπεῖται, καὶ πρὶ τὰ πορ-
 ρατάτω καὶ τόποις, καὶ χρόνοις ἀπέχοντα ῥαδίως ἐφίπταται.
 Διόμοι ἕδεν ἦτον ταῖς ἐνθεωρημαῖαι ἀμφοῖν τοῖς μέρεσι
 διαφοραῖς, ἢ τῆ κοινανία τῆ τῶτων προσέχοντι, θαυμάζειν
 ἐπεισι τῶ πρὸς τὰ τῆς σιωφείας μόνῃ δεσμῷ εἰρηκότων,
 μηδὲν δὲ, ἕδεν τὸν τυχόντα λόγον ποιῆσαι, περὶ τῆ τῆς
 ἐπρόπτης ἠρημύων. Συμείδον ἦν αὖ εἰ ἀκρίβως προσέχειν
 σφίσιν αὐτοῖς βηληθεῖον, ὡς ἢ τῆτο μόνον, ἀκόλυθα συμ-
 βαίνει τοῖς τῆ σώματος ψυχικὰ ἄττα παθήματα, καὶ τῆ-
 τας ἐκεῖνα ἀνάπαλιν. Ἀλλὰ κακείνο ἔχ ἦκιστα, ὡς πολλὰ
 τῶ ἐν τῆ σώματι πολλοῖς τῶ καὶ τὴν ψυχῆν, καὶ ἀνά-
 παλιν, ἔχ ὅπως ἢ πειθαρχεῖ, ἀλλὰ καὶ λαμπρῶς δεμά-
 χεται· ὡς εἶναι ἐπανάγκης τῶ συυδέοντι νόμῳ, νόμον ἀν-
 θυπενεργεῖν ἑπερον τὸν δεξέλλοντα τὰ συυμμεψία, καὶ ἢ
 σιωδῶς δεκείνοντα.

Δ. χ π θ'. ΚΒ'. Καὶ τοῦτο δὲ πάντων ἔχατο ἦδη τοῖς
 εἰρημύοις προδήσω τὸ πρῶτισον, ὅτι ἔρωσ με, ἔκ οἶδ' ὅς
 τις τῆ Ἀθανάτω δεινὸς κατέχει, καὶ ἐλπίς ὕπεσιν ἢ σμι-
 κρὰ, ὡς ἄρα ἔτι καὶ μὲν τὴν ἀνάλυσιν αὐτῶν πρῶτισον
 ἦν· ἔτω δέτοι δεκείμῃον, εὐθυμον μόν ἀναδείκνυσι, καὶ
 εἰς ἀριτῶν ὑποδήγει, τὰ μὲν τὴν ὑποβίωσιν τοῖς εὐ βε-
 βιωκόσιν ἀποκείμῃα γέρα, δειμαίνει δὲ τῆναντίον καὶ θράτ-
 τει τὰ ἐκείσε δικαιωθήρια. Ὡς ἡ γὰρ ταύτας τις φαίη ἐγ-
 γίνεθαί μοι τὰς ὑπονοίας, ἐκ φρούδης προλήψεως πεπει-
 σμῶν, τὸ γὰρ καὶ εἰσέπειτα εἰμήτε κλέος καταθέσθαι πα-
 ρά

ρὰ τοῖς ἄλλοις φροντίζειν, ἀλλὰ μὴ κακῶς κ' ἀπειθόν-
 ται ποτὲ ἀκύνειν, ἢ δὴ ἀνέχεσθαι, καί τοι μὴδὲ τῷ μηκέτι
 ὄντι, οὐδὲ τῷ ἀδοξίᾳ σιωπεύσαν, οὐδὲ τῷ ἀδοξίᾳ
 προσλυμαινομένῳ σαφῶς ὀπισθεμένῳ, σαφὲς εἶναι μοι δο-
 κεῖ μαρτύριον, κ' προαναφώνησις, ἄλλης τινὸς λήξεως ἐ-
 σομένης, ἣτις ἐνθεὺς ἀπαλαττομένης τῆς ἀνθρώπου ἐκ-
 δέχεται. Ὁ μὲν ἔν φιλόσοφος Συλλέσιος τὸν ἐκ τῆ ναυα-
 γίου κινδύων ὑπερχόμενος, ἀδρακαθήμενος, τὸ παλαμ-
 νῆϊον φησὶ βαλαύτιον, τῷ παρακαταθήκῃ τῆ ξείνου,
 ἢ ἐκλαίει ἢ κ' εἰ τεθνήξοιτο, ἀλλ' εἰ ὁ Θραξ ἄποθνήσκειτο
 ἢ τῷ χημάτων ἕνεκεν, ὃν κ' ἄποθανεῖν αὐ ἤχυνετο. Ἐν-
 θα κ' τὸ ἔξαπολωλέναι κέρδος ἐκεῖνος ἤγειτο, καὶ συ-
 ναπολωλέναι, καὶ συναποδράσαι τῷ αἰδέσθαι. Ἡ δὲ
 σοφωπάτη Διοτίμα πρὸς Σακράτῳ εὐλεγομένη, ἢ αἰς δε-
 νῶς, φησὶ, ἔχκενται ἀνθρώποι τῆ ὀνομαστοῖ ἡμέδαι,
 κ' κλέος εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον ἀθανάτων καταδέδαι, κ' ὑ-
 πὲρ τέτου κινδύους τε κινδυνύειν ἔτοιμοι εἰσι πάντες
 μᾶλλον, κ' χήματα ἀαλίσκεν, κ' πόνης πονεῖν ἕς τι-
 νασῶν, κ' ὑπεραποθνήσκειν. Εἶτα τῆς Ἀλκίσιδος μνη-
 θεῖσα, τῆς ὑπὲρ Ἀδμήτη ἄποθνήσεως, καὶ Ἀχιλλέως τῷ
 Πατρόκλῳ ἔπαποθανόντος, καὶ μὲν τοι καὶ Κόδρῳ τῷ Ἀθη-
 ναίῳ τῷ παιδῶν ἀποθανόντος, ἢ οἶμαι, ὀπιφέρει, ὑπὲρ
 ἀρετῆς ἀθανάτου, κ' τριαύτης δόξης δὴ κλεῖς πάντες πάν-
 τα ποιῶσιν, ὅσῳ αὐ ἀμείνους ὄσι, τούτῳ μᾶλλον τῷ
 ἢ ἄθανάτου ἐρώσιν.